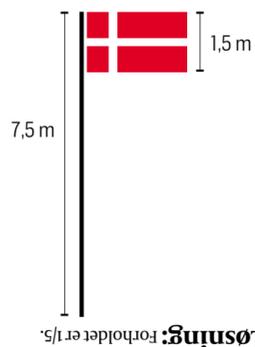

Skal du have skolepengene tilbage?

Beregn forholdet:

Hvad er forholdet mellem højden af flaget og højden af flagstangen?

Kilde: Folkeskolens afgangsprøve, matematiske færdigheder, maj 2012, Ministeriet for Børn og Undervisning

Ny gratis ADHD-bog

UDENFOR. I går begyndte en ny etape i ADHD-foreningens indskolingskampagne Vild & Stille, som har kørt siden 2010. I år forærer foreningen minibogen 'Alle er gode til noget' af Renee Helmiig Toft Simonsen til alle elever i 0. til 2. klasse. Bogen handler om at være udenfor og finde vej tilbage til fællesskabet.

Stor mangel på skolepsykologer

PENSION. 79 procent af skolepsykologerne med lærerbaggrund er over 50 år, og mange af dem går snart på pension. Der er ikke nye folk klar til at tage over, fordi skolepsykologer med lærerbaggrund ikke er blevet uddannet mange år. Derfor har både KL, lærerne og regeringen i årevis ønsket at genoprette den nedlagte cand.pæd. psyk.-uddannelse. Men Aarhus Universitet, der huser Danmarks Pædagogiske Universitet, mener ikke, at universitetet kan stå for uddannelsen på en forsvarlig måde.

2 uger bliver Dansk Skoleidræts årlige kampagne forlænget, fordi den oprindeligt lå under lockouten. Forlængelsen betyder, at skoler stadig kan være med i kampagnen, hvor klasser eksempelvis skal lave aktiv undervisning 60 minutter hver dag, som Sundhedsstyrelsen anbefaler

Rift om lokale aftaler

ARBEJDSSTID. Selv om regeringen har afskaffet lærernes arbejdstidsaftale med KL, ønsker SF'ere over hele landet at bevare lokale arbejdstidsaftaler, som kan sikre lærernes forberedelsestid. Det er stik imod den politik, som regeringen inklusive SF som parti har trumfet igennem ved lov.

Teamarbejde giver dygtige børn

Lærerne Iben Sass Büchert og Sofie Dich Hermann, der har vundet Politikens Undervisningspris, underviser på en skole i Albertslund. Vi har været med for at se, hvordan de gør.

SIGNE AARESTRUP

Kan I huske, hvad vi lavede sidst?, spørger Sofie Dich Hermann. Otte-ti hænder ryger i vejret. Men det er ikke nok.

»Jeg venter lige. Vi skal have alle til at tænke med«, siger hun henvendt til klassen.

Hun siger, at det vigtigste som lærer er at opbygge et læringsfællesskab med eleverne og at have høje ambitioner - både på deres og egne vegne.

Da klassen har repeteret stoffet fra sidste matematiktime, skal de i gang med nye opgaver. Iben Sass Büchert har sat klassisk musik på. Arbejdsmusik. Eleverne arbejder sammen to og to, og de to lærere går rundt i mellem dem og hjælper, hvor der er behov.

Iben Sass Büchert og Sofie Dich Hermann har vundet Politikens Undervisningspris. De arbejder sammen som et team på Herstedlund Skole i Albertslund, hvor de underviser 2.z. I klassen går der 24 børn - 12 drenge og 12 piger, som kommer med vidt forskellige baggrunde.

Det er forældrene til eleverne i klassen, der har indstillet dem til prisen. I indstillingen skriver de blandt andet, at de to har »skabt et stærkt fællesskab bundet sammen af respekt, ro, varme, humor, klare principper og ikke mindst en tårnhøj faglighed«.

Hurtig ro i klassen

Hashim, en mørk dreng med sorte krøller iklædt en rød hættetrøje, kan ikke finde sin mappe med matematikopgaver.

»Hvornår har du sidst haft den? I hvert fald før lockouten«, siger Iben Sass Büchert, mens de to kigger i hans skoletaske og på hylden bagerst i klassen, hvor alle eleverne har en kasse med deres ting. Til sidst dukker den op.

Iben Sass Büchert vil gerne have ro. »Jeg kunne godt tænke mig, at I brugte jeres små stemmer. Jeg kan slet ikke høre musikken«, siger hun og straks trykkes den ellers tiltagende snak ned.

Inden frikvarteret er der klappeleg. To og to går eleverne sammen og klapper hinanden i hænderne, mens de synger en sang. Efter lidt tid skifter de makker. Det

OVERSKUD. Når eleverne har brug for lidt ekstra opmærksomhed, er de to lærere Sofie Dich Hermann (tv.) og Iben Sass Büchert ikke blege for at give et knus. Foto: Ditte Valente

er vigtigt at skifte, for at det ikke bliver bedstevenerne, som er sammen hele tiden, mener lærerteamet. Hvert år sætter de to et nyt mål for klassen. I år er det at styrke fællesskabet.

Konflikter bliver uden for døren

Da næste time skal til at begynde, sidder Alexander udenfor i en stol. Hans øjne er røde. Der har været en konflikt med en anden dreng fra klassen. Alexander får lov til at sidde lidt, mens de andre går i gang med dansktimen. Efter lidt tid kommer han ind i lokalet og sidder ved et bord helt oppe ved tavlen, hvor Iben Sass Büchert har skærmet af med en stor flytbar opslagsstavle, så han kan sidde der, uden at de andre kan se på ham. Lærerteamet gør meget ud af ikke at tage konflikter med

ind i timerne. Der skal tages hånd om dem, men ikke i undervisningstiden.

»Vi går aldrig på kompromis med, at klassen er et læringsrum«, forklarer Iben Sass Büchert.

Tidligere på dagen har der været 'Klassens Time'. De sidder i en rundkreds på stole med lyse træsæder og blå jernben. Bordene har de rykket ud til siderne. De rykker lidt frem og tilbage, indtil de er placeret, så alle kan se hinanden.

»Hvordan har vi det i 2.z lige nu? Hvad er godt? Og hvad er svært?«, siger Sofie Dich Hermann og rækker et minutur til en lyshåret dreng, der sidder ved siden af hende. De næste 20 minutter er der klassens time. Hvis man vil sige noget i klassens time, skal man række hånden op. Der er mange hænder.

»Jeg synes, at jeg har verdens bedste klasse og verdens bedste lærere«, siger Frida. En rødhåret pige med fletning og rødternet skjorte.

»Og jeg synes, at det er rigtig spændende at lære dig at kende, Alexander, og at

det er sjovt at lege med dig« fortsætter hun henvendt til drengen med stopuret.

»I lige måde«, lyder det fra den anden side af cirklen, hvor han sidder.

Der er mange, som gerne vil sige, at de godt kan lide at sidde ved siden af en af de andre eller at lege med dem. Og de kigger på hinanden, når de afleverer deres ros. For det skal man, siger Sofie Dich Hermann, for at den anden kan mærke det rigtigt.

Bagefter skal der laves vejtrækningsøvelser. Iben Sass Büchert instruerer eleverne i en simpel yogaøvelse. Ifølge de to lærere er det vigtigt at få kroppen med for at skærpe koncentrationen.

Team skaber dygtige elever

»Sjiiiiii, lyt lige engang til den lyd«, siger Iben. De er er ved at lære at stave til sjippetov. Men det kan være svært, for hvad er nu forskellen på et 'tov' og et 'torv'?

Et tov er et reb, og et torv, »det er ligesom nede i Albertslund - et bytorv«, forklarer Hashim.

Inden dagen slutter, når de lige at synges en sang. De skiftes til at vælge, og i dag er det Hashims tur. Han vælger en sang fra Valhalla. Frida sidder på hug ovenpå sit bord og rokker til musikken, mens hun synger med, og Hashim står på gulvet og vipper i knæene. De fleste bevæger sig til musikken, mens de pakker sammen og får deres tasker op på ryggen.

Iben Sass Büchert og Sofie Dich Hermann har arbejdet sammen i fire år. Sofie Dich Hermann underviser i matematik, natur og teknik og musik, mens Iben Sass Büchert er dansk- og idrætslærer, men de har en tæt dialog omkring alt, hvad der vedrører klassen, og enkelte timer deltager de begge i.

»Teamsamarbejdet er det vigtigste for at få klassen til at fungere. Det giver dygtige børn«, siger Iben Sass Büchert og tilføjer, at det også er vigtigt med en fast struktur, så børnene ved, hvad der skal ske - i dag, i morgen og i næste uge. Det giver dem ro.

signe.aarestrup@pol.dk

Grundskole: 2.- og 3.-pladsen

Går til Lone Møller Mikkelsen og Martin Holst.

MAJA LÆRKE MAACH

Lone Møller Mikkelsen, Hjøllerp Skole

Uddrag fra indstilling: Lone er der altid for den enkelte elev. Hun fokuserer på det positive og favner bredt. Hun formår at gøre undervisningen spændende og er ikke bange for at prøve anderledes undervisning. Hun har sammen med kollegaer skrevet en gammel historie om, som nu er et unikt undervisningsmateriale i dansk.

Martin Holst, Deutsche Nachschule Tingleff

Uddrag fra indstilling: Martin er en yderst værdsat lærer. Hans 9.- og 10.-klasser kan diskutere litteratur på et niveau, som man til tider endda ikke engang ville finde på et gymnasium. Hans kærlighed til litteraturen smitter på en mærkkelig måde af på eleverne. At opleve drenge i en 10. klasse, der spørger efter relevant fritidslæsning af for eksempel Franz Kafka.

maja.maach@pol.dk

Dommerpanel: Indstillinger til undervisningspris minder alle

Der er mange metoder til god undervisning, viser indstillinger. Evnen til både at give elever et fagligt løft og vise en oprigtig interesse i deres opvækst står stærkest, mener dommere.

MAJA LÆRKE MAACH

Når vinderne af Politikens Undervisningspris i aften bliver hyldet ved en prisoverrækkelse, er det samtidig en hyldning til lærergeneringen og de mange kreative og fagligt stærke virksomheder, som bliver taget i brug i klasseværelser landet over.

For de 1.084 indstillinger er unikke hverdagsbilleder, som cementerer lærernes enorme betydning for børns trivsel og udvikling, fastslår dommere fra de 2 faglige og uvildige paneler, som har læst og bedømt indstillingerne. 12 nominerede lærere fra grundskoler og ungdomsuddannelser er blevet til 7 vindere, som med deres præmiepenge nu får mulighed for at lave et relevant projekt til gavn for eleverne og undervisningen.

Tilbage står dog også de mange personlige historier om lærere, der eksempelvis tager eleverne på virksomhedsbesøg, laver mad over bål i biologitimerne, bruger musicalgenren i dansktimerne eller lærere, der på deres helt egen måde formår at gøre børn og unge sultne efter alt fra adverbier til algebra.

Ifølge dommerne viser historierne ty-

deligt, at opskriften på god undervisning indeholder mange forskellige ingredienser. Det er oplyftende og helt i tråd med, hvad al forskning på området viser. For grundlæggende handler det om at kunne tænde elevernes lyst til at lære.

»Ud over at de indstillede lærere underviser med en høj faglighed, er det lærere, der formår at afvække deres undervisning rigtig meget. Eleverne, som har indstillet, er ret optagede af, hvordan de bliver undervist. Om undervisningen er nærværende og kan engagere dem. Læreren skal kunne skabe en stemning, hvor eleverne godt tør sige noget, selv om de ikke er sikre på stoffet, siger dommer i panelet for ungdomsuddannelser Noemi Katznelson, der er forskningsleder, lektor og centerleder på Center for ungdomsforskning på Aarhus Universitet.

“Når man læser indstillingerne, bliver man mindet om, hvor vigtig en figur en lærer er i dannelsen af fremtidens borgere
Dommer og rektor på Metropol Stefan Hermann

Hun er positivt overrasket over, at mange elever har indstillet deres lærere, fordi de rent faktisk har flyttet sig, og ikke på grund af høje karakterer.

»Faktisk er de gladede for, at undervisningen er fokuseret på, om de lærer noget. Eleverne bemærker, at de er glade for en underviser, hvis vedkommende lærer dem noget og får dem engageret. Så

kan de godt tilføje, at de i øvrigt får gode karakterer, men det er ikke det vigtigste«.

Et eksempel er en tidligere elev på Munkebjerg Gymnasium ved navn Tobias Matthiesen, der har indstillet sin tidligere lærer Oliver Skov:

»En samfundsfagstime med Oliver kunne redde den mest utaknemmelige skoledag. Oliver er gymnasiets svar på en superhelt: Han engagerer sine elever til det yderste og gør undervisningen toprelevant. Han er ulukkelig bevidst om, at elever mest af alt tænker på indkommende sms'er, Facebook, og hvordan håret sidder. Selv de mest skoletrætte og samfundsmæssigt tonedøve vægner, når Oliver med entusiasme og humor fortæller om socialisering, demokrati og EU«, står der i indstillingen.

Og det er positivt, mener Noemi Katz-

nelson. For vi er alt for ofte fokuserede på at klare os godt og opnå topresultater. Og det modsatte vidner om, at den gode lærer virkelig kan gøre en forskel. Selv for elever, der er umotiverede og fagligt udfordrede, forklarer hun.

At være en synlig leder

At kunne åbne elevernes øjne for svært eller kedeligt stof hænger i høj grad sammen med lærernes evne til at være synlige ledere i klasseværelset og få skabt ro og en lyst til både at lytte og deltage aktivt i undervisningen.

Og netop de egenskaber er nogle, som dommerpanelet for grundskolekategorien ser hos mange af de indstillede undervisere.

Grundskoledommer, formand for Skolerådet og direktør for Det Nationale

Den hårde uretfærdige nutid bliver engang til gode gamle dage

Det kan godt være, at det er historie, men eleverne skal kunne se, hvad de kan bruge det til i samtiden. Det er Rudi Lauridsens vigtigste bud som gymnasielærer på Sct. Knuds Gymnasium i Odense.

SIGNÉ AARESTRUP

Armen går op og ned, mens de blågrå øjne spejder ud over lokalet, ryggen er rank. Hele Rudi Lauridsens kropsholdning vidner om, at nok er han historielærer i de næste to lektioner, men sporten har også sit tag i ham – både privat, og når han drøner rundt med gymnasieeleverne i idrætstimerne.

»Hvilke faglige pointer fik I med fra sidste gang«, spørger han ud i lokalet.

Eleverne bliver sat til at snakke sammen to og to, og et par minutter efter er de første hænder i vejret.

»Jesper!«, siger Rudi Lauridsen opfordrende og vender al sin opmærksomhed mod den elev, han taler til.

»At man skal kvalitetsbestemme en kilde«, svarer drengen, som hedder Jesper.

»Nemlig!«, svarer Rudi Lauridsen.

Hans stemme er klar og opmuntrende, men bestemt. Som en fodboldtræners – bare uden de hidsige udbrud.

Vi befinder os i 2. v på Sct. Knuds Gymnasium i Odense, hvor vi følger Rudi Lauridsen, som i dag får Politikens Undervisningspris. Han er blevet indstillet af en tidligere elev, Sofie Schytte, og netop kildekritikken er noget, hun har lagt vægt på i sin anbefaling.

»Og lige netop kildekritikken er nok det værktøj, vi har brugt mest, ikke kun i historie eller de andre fag, men også ude i den virkelige verden hver eneste dag«, skriver hun i sin indstilling.

»Eleverne skal kunne bruge historie i nutiden. I deres hverdag, deres fremtid og i andre fag«, siger Rudi Lauridsen.

Medejerskab

Da vi møder Rudi Lauridsen, sidder han på lærerværelset og er i gang med dagens frokost. Den røde madkasse er fyldt til randen med klap-sammen-madder, der består af rugbrød med ost. Uden smør. Han fortæller, at han spiser en del, fordi han brænder så meget krudt af i idrætsti-

INTENS. Rudi Lauridsen er fokuseret og energisk, når han underviser 2. v i historie på Sct. Knuds Gymnasium. Og han har store ambitioner – både på elevernes og egne vegne. Foto: Jacob Ehrhahn

me, og at madpakken desuden er lavet til at holde to dage. Det tager så lang tid at smøre den, at man kan lige så godt lave til flere dage ad gangen, mener han.

Mandagens emne i 2. v er den kolde krig, og eleverne taler sammen om det, de har læst til i dag.

»Nu sidder de alle sammen og snakker. Så sker der noget«, siger den rødblonde lærer, som mener, at det skal være eleverne, der siger mest i løbet af lektionen – ikke læreren.

Han bevæger sig rundt blandt de unge

shortsklædte drenge og piger, der alle har langt, løst hår, og sætter sig først ved det ene bord og så ved det andet. Når han snakker med eleverne, sætter han sig på hug ved siden af dem eller over for dem med en arm hvilende på bordpladen. Selv når han sidder der, ser hans krop ud til når som helst at kunne hoppe op, sætte i løb eller skyde en bold i mål.

»Jeg prøver at få alle med. Hvis alle er 70 procent med, er det bedre, end hvis der er tre, som er 95 procent med«, siger han.

Lyden af kridt mod tavle fylder rummet. Først hårdt prikkende, når det rammer fladen, og derefter hurtigt raspende, som bogstaverne tager form. Eleverne står i kø for at skrive stikord op. »Gorbachov«, »glasnost«, »perestrojka«, »nedrustning«, »liberalisering« er blot nogle af ordene, der fylder den grønne tavle ud.

»Eleverne får medejerskab, når de ser deres egne ord på tavlen og oplever, at andre kan bruge dem til noget«, siger Rudi Lauridsen og tilføjer, at det får eleverne til at engagere sig mere.

Når man er elev hos Rudi Lauridsen, gør man klogt i at have forberedt sig – og at komme til tiden. Kommer man to minutter for sent, får man fravær.

»Jeg stiller høje krav til eleverne – men allerhøjest til mig selv«, siger den 34-årige lærer, som fortæller, at han er ligeglad med, om der er nogen, som synes, han er for streng. Han håber, eleverne på sigt vil kunne se det gode i den undervisning, de har modtaget hos ham.

»Den hårde uretfærdige nutid bliver engang til gode gamle dage«, siger han med et skævt smil på læberne, der i bredde matcher resten af hans statur.

Og ambitionerne ser ud til at give pote. Sidste sommer fik 11 af Rudi Lauridsens elever 12-taller til deres historieeksamen.

Selv bruger han omkring 50 timer om ugen på jobbet som gymnasielærer. Som nyuddannet brugte han 90. Og ifølge ham kunne de nye lærere med fordel få mere tid til at forberede sig.

Variation

Ved siden af sin lærergerning er Rudi Lauridsen i gang med at udvikle en kursusrække, der handler om, hvordan man kan variere undervisningen ved at bruge bevægelse, leg og konkurrence som elementer i lektionerne, og om teambuilding og samarbejde. Kurset retter sig mod andre lærere på ungdomsuddannelser og i folkeskolens ældste klasser.

Forskellige børn lærer forskelligt, som han siger.

»Nogle lærer ved at høre, nogle ved at læse, andre ved at se«, siger han.

Derfor sørger han også for at lave afveksling i sine timer og bruge billeder og video som en del af undervisningen.

Han er desuden i gang med en at skrive en bog med arbejdstitlen 'Til historieeleverne', der skal forklare nogle af de historiske emner i et tydeligt sprog og ledsaget af en masse billedmateriale.

I slutningen af timen viser Rudi Lauridsen en video med Mathias Rust, den 19-årige vesttysker, som i 1987 fløj ind over balkanlandene og landede på Den Røde Plads i Moskva. En bedrift, der burde have været umulig på grund af den massive overvågning af lufrummet, og som netop derfor blev en brik i det puslespil, der fik Sovjetunionen til at gå i opløsning.

Og så er der kun lige fem minutter tilbage, og de skal bruges på at repetere dagens pointer – eleverne imellem.

signe.aarestrup@pol.dk

Prøvekrav skaber splid

Regeringspartierne angriber finansieringen af VKO's prøvekrav.

JAKOB STIG JØRGENSEN

Det klinger hult og er et direkte benspænd for en god folkeskole, at oppositionen vil tvinge elever, der ikke består afgangsprøven i dansk og matematik, til at tage sommerkurser og bestå en omprøve, inden de kan fortsætte i uddannelsessystemet.

Sådan lyder kritikken fra de radikales undervisningsordfører, Lotte Rod, der mener, at VKO's forslag vil gå ud over de ressourcer, der er til undervisning ude på skolerne.

»De vil skære ned på folkeskolen og lave dumpeeftersidning i sommerferien. Det er en rigtig dårlig prioritering. Hvis man tager pengene fra skolebudgettet, betyder det, at der bliver færre penge til at lave en god skole for«, siger Lotte Rod, der bakkes op af Socialdemokraternes undervisningsordfører:

»Jeg synes ikke rigtig, der er sammenhæng i tingene. Man er nødt til at have tænkt det til ende både med hensyn til finansiering og indhold, når man kommer med et forslag«, siger Troels Ravn.

Prøver eller undervisning

Striden bunder i, at oppositionen vil have kommunerne til selv at betale for sommerundervisning og omprøver, hvis eleverne dumper og ikke skal et år i 10. klasse. Ifølge Undervisningsministeriet klarede 18 procent af eleverne i 9. klasse – cirka 12.700 elever – sig ved afgangsprøven i 2011 dårligere end karakteren 2 i enten dansk eller matematik eller aflagde ikke prøve. De radikale frygter, at ekstraudgifterne vil gå ud over den almindelige undervisning. Men kommunerne skal ikke have flere penge. Når eleverne dumper, har kommunerne ikke gjort det godt nok, fastholder Venstre.

»Det er kommunernes opgave at uddanne de unge. Når eleverne går ud af skolen uden at kunne det, de skal, er opgaven ikke løst godt nok. Derfor er det kommunerne, der skal betale«, siger undervisningsordfører Karen Ellemann (V), der mener, det vil være langt dyrere at lave opkvalificerende kurser senere i livet for dem, der ikke lærer at læse, skrive og regne i skolen.

Dermed har oppositionens krav om strengere prøvekrav skabt splid i forhandlingerne om skolereformen, der i går gik ind i sin afgørende fase. Parterne mødtes til eftermiddagsforhandling, der først var sat til at slutte sent i går aften. Samme procedure er planlagt i dag og igen i morgen, hvor regeringen mødes med Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti i et forsøg på at skabe fremdrift i forhandlingerne, der har ligget stille, mens lærerlockouten lammede de danske skoler i knap fire uger i april. Undervisningsminister Christine Antorini (S) ønsker ikke at kommentere de igangværende forhandlinger. Foruden afgangsprøven er regeringens bebudede aktivitetstimer og skoledagens længde nogle af de største knaster i forhandlingerne.

jakob.stig@pol.dk

Ungdomsuddannelser: 2.- og 3.-pladsen

Går til Jes Uldal og Pia Møller Jensen.

MAJA LÆRKE MAACH

Jes Uldal, KTS, Nørrebro:

Uddrag fra indstilling: »Jes er altid i godt humør, han har en overdreven passion for sit fag og gør den mest kedsommelige teoriundervisning spændende. Du kan spørge om alt, der er intet, Jes ikke ved, og han forklarer det på en fantastisk måde og gerne igen og igen. Jes gi-

ver mig lyst til at komme i skole hver morgen, det er virkelig noget nyt for mig. Jes er god til at give ros til hver enkelt og give lidt selvtilid.»

Pia Møller Jensen, Egaa Gymnasium

Uddrag fra indstilling: »Pia er venlighed selv og agerer derfor ikke kun som lærer, men også som ven og vejleder i mange andre henseender ud over det sædvanlige. Dagen slutter først, når alle spørgsmål er besvaret fyldestgørende. Pia bruger sin fritid i selskab med os ligegyldigt hvad. Pia har en helt unik holdning og interesse i sit job og os som sine elever.»

om lærernes kolossale betydning for børnenes hverdag

Forskningscenter for Velfærd (SFI) Jørgen Søndergaard fortæller, at mange af de indstillede lærere formår både at engagere klassen i undervisningen, og samtidig har de faglige ambitioner på elevernes vegne.

»Der er eksempler på lærere, som har fået elever til at læse litteratur på højt niveau. Det er en rigtig god egenskab, når en lærer viser modet til at prøve grænser af og arbejde med ting, som rækker ud over de ting, som eleverne skal igennem i skolen. Det betyder meget, hvis en lærer har evnen til at engagere eleverne så meget, at det ikke opleves som en sur pligt«, forklarer han.

»Generelt gælder det for indstillingerne, at disse lærere brænder for deres fag og deres egen undervisning. De har en faglig overlegenhed, der gør, at de kan

spille på mange strenge, og det gør eleverne opmærksomme i undervisningen«, siger Jørgen Søndergaard.

Denne faglige overlegenhed kommer blandt andet til udtryk ved, at de tilpasser undervisningen til elevernes forskellige kundskaber. I fagsprog kaldet undervisningsdifferentiering.

»Mette tager højde for vores forskellige niveauer i klassen og yder en ekstra støtte til de elever, som har behov for det. Hun roser forbedringer, uanset om karakteren er steget fra 02 til 4 eller fra 10 til 12. Vi modtager også konstruktiv kritik, både skriftligt og mundtligt, og det er tydeligt for os at mærke, at Mette har en forventning om, at vi leverer og gør os umage«, skriver 3. x i deres indstilling af de tre lærere Mette Clausen, Søren Borchsenius og Claus Festersen fra Roskilde Gymnasium.

Og evnen til at få hele klassen involveret i undervisningen er ikke altid en nem opgave at udføre.

»Det er svært at differentiere, fordi spændvidden mellem eleverne er meget stor, og derfor er det en meget stor udfordring at lave noget undervisning, der aktiverer og udfordrer alle elever«, siger Jørgen Søndergaard. Han forklarer, at dommerne også har set mange gode eksempler på helt klassisk tavleundervisning, fordi det ikke altid gavner eleverne indlæring at tage dem ud af huset eller for eksempel bruge digitale virkemidler.

»De, vi har valgt ud, laver også såkaldt almindelig undervisning, for der er også ting, man er nødt til at sidde stille og lære. De dygtige lærere får lavet nogle adfærdregler, hvor der er arbejdsro og plads til at arbejde med faget. Nutidens børn har en

FAKTA

DOMMERPANELER

Grundskolepanelet bestod foruden de citerede af: Lise Tingleff, ph.d. og forskningschef på Professionshøjskolen UCC, Mette Pless, adjunkt på DPU, og Ditte Simonsen, elev i 9. kl. på Brønshøj Skole. I panelet for ungdomsuddannelser sad også: Kristine Hecksher, projektleder på Videnscenter om fastholdelse og frafald, Palle Rasmussen, professor ved Aalborg Universitet, Steen Beck, forskningsleder, Institut for Kulturvildskab, SDU, og Tone Frederiksen, elev på Ørestad Gymnasium.

friere omgangsform, og det kræver en større ledelsesindsats fra lærernes side. Derfor handler det om at variere undervisningen, siger Jørgen Søndergaard.

At se eleven

En egenskab, som både elever og forældre sætter pris på i indstillingerne, er, hvis en lærer har oprigtig interesse for en elevs trivsel. Og indstillingerne har netop bekræftet, hvor meget det betyder, at en lærer kan skabe gode sociale relationer til de unge mennesker.

»Fra at have en dreng, der kom fra skole og sagde: »Jeg vil bare gerne dø«, har vi nu en dreng, der går glad i skole, og som siger, at dansk er hans favoritfag. Lotte er mild og forstående og taler til børnene i børnehøjde uden at tale ned til dem«, skriver Heidi Kærsgaard Jensen om sin

søns lærer Lotte Porsgaard fra Hobrovejens Skole.

Selv om dommerne mest har bedømt ud fra et fagligt perspektiv, har eksempler som det ovenstående tydeliggjort lærerens vigtige samfundsposition. For at give elever et fagligt løft udelukker ikke, at en lærer også kan vise interesse for deres liv, mener en af de andre dommere, Stefan Hermann, der er rektor på Metropol og har bedømt grundskoleindstillingerne.

»Når man læser indstillingerne, bliver man mindet om, hvor vigtig en figur en lærer er i dannelsen af fremtidens borgere og fremtidens samfund. Man får virkelig bekræftet, at skolen er et pulsslag på fremtidens samfund, og man får fornemmelsen af, at her bliver mennesker til«, siger han.

maja.maach@pol.dk